

SLOVENSKI NAROD

UREDNISTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIEVA ULICA 8 - TELEFON: 51-21, 51-22, 51-23, 51-24, 51-25 in 51-26 - Izdaja večas dan opoldne - Mesecna naročnina 11 - hr.
IZKLJUCNO ZASTOPSTVO za oglaševanje Kraljevine Italije in uzenemstva na
UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO

Računi pri poštno čekovnem zavodu:
Ljubljana 26, 10-381

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed
estera: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO.

Zmagovite letalske akcije

Sovražnik izgubil 20 aparatorov - Zavnjen napad na letalsko in pomorsko oporišče - Boji v Tunisu - Junaštvo alpinskih čet v Rusiji

Glavni stan italijanskih Oboroženih sil je objavljal 4. februarja naslednje 985. vojno poročilo:

Na tuniškem bojišču so v teku boji, ki se jih živahnno udeležujejo letalstvo na obeh straneh.

Pri poskušu bombardiranja, ki so ga sovražna štrinotna letala v močnem spremstvu izvrgla proti nekemu našemu letalsko-pomorskiemu oporišču, se je skupina italijanskih loveci spoprijela z močnim sovražnim oddelek m, uničila eno letalo in prisilila estala, da so opustila akcijo.

Nemški loveci so v drugih ponovnih spopadih sestrelili 13 letal.

Sovražniki je razen že menjenih letal; eno je padlo v morje južno od Sfaksia, drugo pa so naši loveci začrpal nad tuniškim ozemljem.

Včeraj so se ameriški bombniki pojavit, v zaprednih valovih nad mestom Palermo. Nastop naših lovecev in živahnega proletarskega reakcija sta ovirali napade, pri čemer so bila stiri štrinotorna letala sestreljena. Tri so padla v morje med rt m Zaferano in krajem Termeni Intrese, 2 km vzhodno od Castellamare del Golfo in 4 km vzhodno od pristanišča Palermo, medtem ko je četrto treselo, v plamenih na tla med rtom S. Marco in Cavarretto v bližini Sicije.

Med prebivalstvom je bilo 16 ljudi ubitih in 41 ranjenih; na poslojih pa je bila povzročena znatna škoda.

Letalski napadi so bili izvršeni tudi na krajev v bližini Raguse, Nicastria in v pokrajini Messina in Reggio Calabria; nobene žrtve, škoda neznatna.

Junaštvo divizije „Tridentina“

Rim, 4. februarja, s. Dodatno k vojnemu poročilu št. 985 objavlja glavni stan Oboroženih sil:

Silnih borb, ki so bile te dne na vzhodni fronti, so se nadvise častno udeležile velike italijanske planinske edinice. Z junaštvom divizije Julia sta tekmovali diviziji Cuneense in Tridentina, ki sta svetlo ostali zvesti svoji tradiciji hrabrosti in slave. V ukazanem umiku na nove postojanke so te tri divizije obvladale silovite sovražne napade ter premagale vse ovire in zaključile v napred določena kretanja.

Posebno se poudarja akcija divizije Tridentina, ki se je znašla v nekem trenutku obkrožena od premočnih sovražnih sil pa

je zlomila obkolitev ter si, boreča se s skrajno odločnostjo, utrla pot skozi sovražne oddelke. Dne 26. januarja je skušala nekaj sovjetska divizija zopet zaustaviti pot kolonam divizije Tridentina, pa je bila v dolgi sriditi bitki, ki je trajala več ur, razpršena in je izgubila 40 topov. Katkatere so naši planinci zajeli; in potem uničili, preden so nadaljevali pohod in dosegli nemške sile.

V budih borbah tega dne je padel kot junak general Giulio Martinetti. Tudi v tenuki steji se tako izkazalo junaštvo silnov naših gora nemotljivih borcev v veliki bitki od Ladoškega jezera do Kavkaza za bodočnost Evrope.

Naški vojni poročilo pravi o bojih v Sredozemljiju:

V Tunisu so bili ponovni krajevni napadi sovjetskih krvavi, zavrnjeni. Nemška strmoglavnina in brza bojna letala so nadalje obstreljevala z dobrim uspehom sovjetsko zbirališča in košne. Pri treh lastnih izgubah je bilo v letalskih borbah uničenih 14 sovražnih letal, 9 nadaljnjih pa uničenih in teh.

Uspehi nemškega letalstva nad Sredozemljem

Berlin, 2. februar s. Iz vojaškega vira se dozna, da je nemško letalstvo od 25. do 31. januarja sestreljeno nad Sredozemljem 59 sovražnih letal.

Madžarski listi

o Dalmaziji izjavni

Budimpešta, 4. februar s. Kleine besede, ki jih je Duce izgovoril ob 20letnici Milice, so vsi madžarski listi objavili v celoti v zvezničkih poudarkom na prvih straneh.

Pletetni čin Kr. ministra na Finsku

Helsinki, 4. februar s. Novi italijanski opolnomočeni minister na Finsku Gurnaschelli je danes ob spremstvu prvega tajnika in vojaškega atašega polozil venec cvetlic s trakom v narodnih barvah na spomenik finskega Neznanega vojaka. Ministrata, ki mu je odred vojska izkazal čast, je sprejel poveljnik Heinka. Med resnobnim obredom je vojaška godba zaigrala finsko narodno in vojaško himno.

Italijansko delo za povzdigo Dalmazie

Budimpešta, 5. februar s. »Pester Lloyd« posveča članek italijanskim ustvaritvam v Dalmaziji. Po omenitni zgodovinski preteklosti Dalmazije piše list, da je Italija ko se je vrnila v deželo, zopet tja prinesla rimljanstvo. Spomenki po vseh dalmatskih mestih govorijo svetu o rimski omiki in beneški republike. Italija je že ustvarila v adriatski zemlji veliko delo. Vlada Dalmazije je organizirala civilno upravo in izvedla javna dela v krajih, ki jih je prejšnji jugoslovanski režim najbolj zanemaril. Velik napredok je bil zabeležen na področju javnega zdravstva in zdravniškega poslovanja.

Posebno se poudarja akcija divizije Tridentina, ki se je znašla v nekem trenutku obkrožena od premočnih sovražnih sil pa

temveč tudi v majhnih vaseh, kjer so dobili ambulatorije, ki so opremljeni z vsem potrebnim.

Prebivalstvo v Dalmaziji je z veseljem sprejelo ukrepe fašistične vlade na vseh področjih. Tudi v poljedelstvu so italijanske oblasti mnogo ustvarile. Krajevne industrije so bile ojačane. Socialno skrbstvo katerega so deležni delavci v Kraljevini, je bilo razširjeno na vse delavce v Dalmaziji. Nastale so šole in bolnice. Obenem zagotavlja pametna politika izmenjave s podonavskimi državami velik promet. Italijanska omika je zopet oplodila vso Dalmazijo.

Dr. Göbbels o nalogah nemškega naroda

Berlin, 4. februar s. V govoru delavstva neke velike berlinske vojne tvornice je minister dr. Göbbels podal splošno sliko sedanjega položaja, nakar se je do takrat najvažnejših narodnih vprašanj, glede katerih je pripomnil, da jih bo mogoče rešiti le te, ki bo Nemčija zmaga. V nasprotnem primeru — in tega se v polni meri zavedajo tudi vsi delavci — bi Nemci bili brez sicerne dobre usode, vključno delavstvo sami, ki bi se moralno spriznjati z mislijo, da bi vse izgubile. V času zmag in zmagovalj tudi bojevne veruje v zmago, toda dolžnost močnih je, da ne izgube vere niti tedaj, ko hoče usoda preizkusiti narod.

Governek je našel pozval navzoče, naj uporabijo vse svoje sile, še bolj kakor v preteklosti, opominjajoč jih, da zaupajo nadredu predvsem v delo svojih delavcev in kmetov v tej gigantski borbi. V normalnih časih, je nadaljeval minister, lahko velja načelo: živeti in nustiti živeti, danes pa se milijoni ljudi bore na bojišču, je treba

in je dolžnost vsakogar, da ne stodi z žrtvami in doprinaši k najvišjemu uspehu.

Prišel sem med vas, je zaskrbljal dr. Göbbels, da bi utrdil svoje prepričanje da ste pripravljeni in trdno odločeni dovesti to nadležljivo borbo orožja in dela do zmagoslavnega zaključka, načel velja karkoli. Vsakdo izmed nas bo v celoti izpolnil svojo dolžnost, dokler ne bo boljje vzem z našim zmagovalnim orožjem uničen.

Nato je spregovoril še minister za obravnavanje Speer, ki je pohvalil neutrudljivo delo delavstva, ki prav nič ne opušča, samo da bi izpolnilo zapoved Hitlerja,

Cloveška volja ukloni usodo

Braunschweig, 4. februar s. Sef nemške delovne fronte je med obiski v tovarnah v južnem Hannoveru in Braunschweigu podprt, da je treba ojačati napore in dvigniti proizvodnjo. Cloveška volja lahko ukoni usodo in dolžnost vsakogar je v tem trenutku, da dela z vso energijo za zmago.

Lojalnost Japonske do azijskih narodov

Tokio, 4. februar s. M'istrski predsednik Tojo je odgovoril na neko vprašanje med razpravo o proračunu in je zadržal, da japonska vlada ne stremi po ozemlju Indije, temveč želi, da bi Indija čimprej postala zavzetna. Sovražna propaganda skusa diskreditirati namere Japonske, toda brez uspeha, kajti ustanovitev mandžurske cesarstva in nankinske nacionalne Kitajske pričata o dobrih namernih Japonske. Tokijska vlada trdno podpira pravice ter bo vedno zvesto izpolnjevale svoje obvezbe. Se nikoli ni krsnil obljub do Tajske, da bo spoštovala neno suverenost in neno ozemeljsko integracijo, tako da zdaj Tajska lojalno sodeluje z Japonsko v vojni v Vzhodni Aziji. Zadržanje Tokia je bilo tudi razjasnjeno in tudi zadržanje do Filipinov, katerim je bila zagotovljena neodvisnost, če bodo upoštevali svoje mesto v sferi velike vzhodne Azije in popolnoma sodelovali z Japonsko.

Ministrski predsednik je zaključil s podudarkom, da stvarnost dejstev najbolj zgodovino v proračunu in je zadržal, da japonska vlada ne stremi po ozemlju Indije, temveč želi, da bi Indija čimprej postala zavzetna. Sovražna propaganda skusa diskreditirati namere Japonske, toda brez uspeha, kajti ustanovitev mandžurske cesarstva in nankinske nacionalne Kitajske pričata o dobrih namernih Japonske. Tokijska vlada trdno podpira pravice ter bo vedno zvesto izpolnjevale svoje obvezbe. Se nikoli ni krsnil obljub do Tajske, da bo spoštovala neno suverenost in neno ozemeljsko integracijo, tako da zdaj Tajska lojalno sodeluje z Japonsko v vojni v Vzhodni Aziji. Zadržanje Tokia je bilo tudi razjasnjeno in tudi zadržanje do Filipinov, katerim je bila zagotovljena neodvisnost, če bodo upoštevali svoje mesto v sferi velike vzhodne Azije in popolnoma sodelovali z Japonsko.

Počitnice bulgarskega parlamenta

Sofija, 4. februar s. Jutri se bodo pričele počitnice bulgarskega parlamenta.

Nasprotstva med francoskimi emigrantmi

Tanger, 4. februar s. General Giraud je razrešil podkomisarja za francosko Severno Afriko in obenem zunanjega ministra pri tej vladi generala Bergereta. To mesto bo zasedel prostuli Massigli, ki se nahaja v Londonu, od koder bo takoj odpotoval v Alžir in prevzel svoje nove posle.

NEMŠKA ZMAGA OB DONCU

Uničenje močnih sovjetskih sil v mostiču — 46 tankov in 33 topov zaplenjenih — V januarju je sovražnik izgubil 832 letal

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 4. februar. Vrhovno poveljništvo nemške vojske je objavilo danes naslednje poročilo:

Na zapadnem Kavzazu, na področju Kubana ter na področju spodnjega Dona so bili sovražnikovi sunki v posamični tudi močnejši napadi zavrnjeni.

Na fronti ob Doncu so oklopni oddelki napadli od sovjetskega ustvarjanja mostiče in tamkaj popolnoma uničili močnejše sils nasplohnikov, pri čemer je bilo uničenih ali zaplenjenih 46 oklopnih voz in 33 topov.

V nespremenjeno budi obrambni in premični bitki proti močnejšim sovjetskim topovom, naši delodelniki na široki fronti so oddelek naša kopne vojske z močno podporo letalstva med Donom in gornjim Donecem zavrnila vse poskuse za obkolitev.

Buduči ob Doncu je bilo uničenih 832 nemških letal, in sicer 690 v letalskih bojih, 99 po protiletalskem topništvu, 22 po obstreljevanju oddelkov kopne vojske, ostanek pa je bil razdejan na teh.

Dnevni napadi mešanih oddelkov angleških letal na nekaterih krajev francoskega področja ob Rokavskem prelivu so povzročili velike izgube na mrtvih in ranjencih. Pri teh vojaških brezpostrebnih akcijah in pri nadaljnjih nočnih napadih na Hamburg je imelo prebivalstvo izgube. Po doslej razpoložljivih poročilih je bilo po protiletalskem topništvu sestreljenih najmanj 28 angleških letal.

Po dnevnem napadu nemških britanskih letal proti važnemu oskrbovališču v južni Angliji so nemška letala v preteklih nočih napadla pristaniške naprave v vzhodni Angliji.

V obrambnih borbah med Kavzazom in Donom se je posebno odlikoval 57. oklopni

topniških letal pod vodstvom generalnega polkovnika Kirchnerja.

Prve posledice junaške bitke branilcev Stalingrada

Berlin, 4. februar s. Komentirajoč vojaški položaj, ki je nastal v zadnjih 24 urah na vzhodni fronti, poudarjajo v tukajšnjih vojaških krogih, da se že danes lahko ugotove prve posledice junaške bitke branilcev Stalingrada, če je za seljanj vojaški položaj značilno postopno utrjevanje odpora nemških letal na novi postrojiti, je bilo to omogočeno v glavnem s tem, da je 6. armada v Stalingradu omogočila nemškemu vzhodnemu poveljništvu izvesti načrt v največjem redu.

Iz istih krogov poročajo o izjavah ruskih ujetnikov, ki so bili nedavno ujeti v oskrbovalniku Veroneža. Po teh izjavah so bile njih edinice, potem ko so jih skoraj v celoti obnovili zaradi izgube vzhodno od Stalingrada, ker so hrabre čete imobilizirale za dolge tedne močne sovjetske sils in omogočile nemškemu poveljništvu izvesti predvidene manevre. Poudarjajo se, da bodo stražne izgube, ki so jih junaške čete zadale sovjetsku, močno vplivale na nadaljnje operacije. Te straže človeške izgube, pripomnijojo listi, niti najmanj ne zanimali Anglo-Americanov, ki vidijo v Rusiji samo rezervo ljudi, ki naj po njih načrtnih za kakršno koli ceno izčrpavajo nemške sile. Toda ta rezerva je že izčrpljena.

Velik poudarek dajejo listi tudi pohvali nemškega poveljništva na naslov divizije

daljnje napade so bile razbite v zdrženem topniškem ognju.

V mesecu januarju je bilo uničenih 832 nemških letal, in sicer 690 v letalskih bojih, 99 po protiletalskem topništvu, 22 po obstreljevanju oddelkov kopne vojske, ostanek pa je bil razdejan na teh.

Dnevni napadi mešanih oddelkov angleških letal na nekaterih krajev francoskega področja ob Rokavskem prelivu so povzročili velike izgube na mrtvih in ranjencih. Pri teh vojaških brezpostrebnih akcijah in pri nadaljnjih nočnih napadih na Hamburg je imelo prebivalstvo izgube. Po doslej razpoložljivih poročilih je bilo po protiletalskem topništvu sestreljenih najmanj 28 angleških letal.

Po dnevnem napadu nemških britanskih letal proti važnemu oskrbovališču v vzhodni Angliji

Katoličani in komunizem

Požig cerkve na Gori je simbol in opomin

Ljubljana, 5. februarja
Da bi presleplili Slovence, so komunisti večkrat izjavljali, da so člani OF tudi številni katoličani. Ta trditev je bila tako bedasta, da slednji niso smatrali niti za potrebo, da bi jo demantirali. temveč so pokazali, in to zelo jasno, z dejanjem, da stote stvari druge, kakor zagotavljajo komunisti. Komunisti je k takemu pričevanju stvari stilla nujna potreba pokazati Slovencem, da OF ne ustavlja samo eksponenti komunistične stranke — dejstvo, ki je znano vsem in ki je bilo obširno dokazano — temveč da so udeleženi pri partizanstu tudi katoliške skupine.

Nihče ne verjam, da bi obstajala tako nenaravna zveza. Če bi pa vendar bilo tako, kako bi ti katoličani tako imenovane »Osvobodilne fronte« opravljali umore duhovnikov, ki so jih komunisti mnogokrat mučili, umore številnih katoličanov in mnoga bogoskrnska dejanja, ki so jih izvršili v cerkvah, ki so jih mnogo požgali?

Kako bi katoličani OF opravili, če bi obstajali, požig in uničenja v Gori, v občini Sodražica, kjer je okoli 100 partizanov iz gole krutosti in hoteč osramotiti vero začašča cerkev in župnišče kakor tudi šolo.

Prije divjaškega dejanja upornikov pričovedujejo, da so se komunisti s sadističnim besom znesli nad svetimi podobami in nad vsemi tistimi, kar je v cerkvi in v župnišču predstavljalo verske simbole. Izvršili so sramotna dejanja nad svetimi podobami, oskrnilni oltarje in ponesni žili vse, preden so zanetili ogenj, ki je naglo uničil skoro celo poslopje.

Ne vemo, kaj bi rekli, če bi obstajali, katoličani OF, nasprotno pa vemo, kaj misijo in pravijo slovenski katoličani, in ne samo katoličani, temveč vsi tisti, ki ljubijo svojo zemljo in svoje Šege in običaje — tiste Šege in običaje, ki so dosegli najvišje priznanje v redobrah, ki jih je dala Duce za novo pokrajino — in vidijo.

kako težko je ugrožena ta dediščina po rušilnem besu komunistov. Ne zadovoljuje se samo z ubijanjem ljudi, temveč hočejo odstraniti in uničiti tudi vse stvari, spomenike in vsak spomin na preteklost.

Vsek nov zločin OF je nov in še globlji prepad, ki se odpira med komunisti in slovenskim katoličanom. Ta trditev je bila tako bedasta, da slednji niso smatrali niti za potrebo, da bi jo demantirali. temveč so pokazali, in to zelo jasno, z dejanjem, da stote stvari druge, kakor zagotavljajo komunisti. Komunisti je k takemu pričevanju stvari stilla nujna potreba pokazati Slovencem, da OF ne ustavlja samo eksponenti komunistične stranke — dejstvo, ki je znano vsem in ki je bilo obširno dokazano — temveč da so udeleženi pri partizanstu tudi katoliške skupine.

Nihče ne verjam, da bi obstajala tako nenaravna zveza. Če bi pa vendar bilo tako,

kako bi ti katoličani tako imenovane »Osvobodilne fronte« opravljali umore duhovnikov, ki so jih komunisti mnogokrat mučili, umore številnih katoličanov in mnoga bogoskrnska dejanja, ki so jih izvršili v cerkvah, ki so jih mnogo požgali?

Kako bi katoličani OF opravili, če bi obstajali, požig in uničenja v Gori, v občini Sodražica, kjer je okoli 100 partizanov iz gole krutosti osramotiti vero začašča cerkev in župnišče kakor tudi šolo.

Prije divjaškega dejanja upornikov pričovedujejo, da so se komunisti s sadističnim besom znesli nad svetimi podobami in nad vsemi tistimi, kar je v cerkvi in v župnišču predstavljalo verske simbole. Izvršili so sramotna dejanja nad svetimi podobami, oskrnilni oltarje in ponesni žili vse, preden so zanetili ogenj, ki je naglo uničil skoro celo poslopje.

Ne vemo, kaj bi rekli, če bi obstajali, katoličani OF, nasprotno pa vemo, kaj misijo in pravijo slovenski katoličani, in ne samo katoličani, temveč vsi tisti, ki ljubijo svojo zemljo in svoje Šege in običaje — tiste Šege in običaje, ki so dosegli najvišje priznanje v redobrah, ki jih je dala Duce za novo pokrajino — in vidijo.

Letno poročilo državnega tožilstva v Ljubljani javlja kakor novomeško znatno nazadovanje kriminalnih primerov.

Ljubljana, 5. februarja

Pred dnevi smo objavili podatke o razvoju kriminalnosti na področju novomeškega okrožnega sodišča v lanskem poslovnem letu. Ugotovili smo, da se je stevilo kazenskih dejanj in postopanj zelo znižalo v primeri s prvim vojnim letom, ko sta obe okrožni sodišči na področju Ljubljanske pokrajine zabeležili porast kriminalnosti. K takemu zaključku je pripomoglo predvsem zmanjšanje stvarne pristojnosti civilnih sodišč, ker je lani postal pristojno za sojenje mnogih deliktov vojsko sodišče. Stevilo kazenskih primerov, ki je z njimi imelo opraviti lani državno tožilstvo pri okrožnem sodišču v Ljubljani, se je znižalo skoraj v enakem razmerju, kakor pri novomeškem državnem tožilstvu.

Lani je ljubljansko državno tožilstvo prejelo 1738 novih prijav kazenskih dejanj. Ker jih je iz predlanskem poslovno dobo prevzelo 173, je imelo skupno opraviti s 1912 kazenskimi dejanji. Zadevne predlanske številke so bile prevzete iz leta 1940 564 primerov, novih 3729, tako da je bilo leta 1941 skupno 4293 primerov kazenskih dejanj. Znižanje znača torej okoli 60% ali približno toliko kakor na področju novomeškega okrožnega državnem tožilstvu.

Pri zakonu o tisku je postopalo tožilstvo lani samo v enem primeru. Predlanskim ni bilo nobenog, če ne upoštevamo dva, ki so jih prevzeli iz leta 1940. Med letom je državno tožilstvo rešilo 1811 postopanj, 101 pa je ostalo nerešeno. Prenesli so jih v novo poslovno dobo (lani rešili 4120, nerešenih ostalo 173).

Razen tega je imelo državno tožilstvo opraviti še z drugimi posli. Teh so zabeležili 3488 tekočih številk. Rešenih je bilo 3473, nerešenih pa je ostalo 15.

Druga trojna številka „Umetnosti“

je izšla — Bogata vsebina s številnimi reprodukcijami umetniških slik — Stopetdesetletnica rojstva slovenskega slikarja Matevža Langusa

Ljubljana, 5. februarja.
Te dan smo prejeli drugo letnino trojno

številko našega mesečnika za umetniško kulturo »Umetnost« z literarno prilogo »Živa njiva«. Njen prihod se je sicer res nekoliko zakasnil, zato pa prisnem tem več zanimivega gradiva iz naše in tuje slikarske umetnosti. V običajni opremi — na naslovni strani je reproduciran portret našega pesnika Ottona Župančiča, kakor ga je v mavcu izdelal kipar Zdenko Kalin — je na 52 straneh objavljenih več

vsakovrstnih tehničnih prispevkov iz umetnostne zgodovine, o sodobnih umetnikih in drugem. Številko zaključuje literarna priloga »Živa njiva«, ki so jo kakor običajno napolnili naši pesniki z izvirno prispovedno in lirsко pjesmijo. Številko krasí posebna priloga, na kateri je reproduciran izvirni lesorez Bodžadara Jakca, ki ga učinkovito dopolnjuje pesniška umetnina Alojzija Gadnika »Kmet govorji Bogu«.

Na uvedenem mestu razpravlja dr. Fr. Stole o »Slikarju Janezu Ljubljanskemu«, ki je živel in deloval v Ljubljani v začetku štiridesetih let 15. stoletja. Po rodnu je bil iz Beljaka kot sin slikarja Friderika. Njegov pomen v zgodovini slovenskega slikarstva je, po pišečem mnenju v tem, da se z njim izviri prva osredotočitev za daljšo dobo za osrednjih del slovenskega slikarstva značilnih prizdevanih, katerih žarišče je bilo v Ljubljani, dočim je slikarstvo zadnjih treh rokov pred Janezom nosilo značaj na odmeve iz severne Italije, posebno iz Furlanije, opirajoče se delavnosti, ki ni mesto važnejšega križišča. Janez Ljubljanski se je prilagodil v svojem slikarskem delovanju, prav tedaj na Kranjskem uveljavljajočem se kanonično strogemu in dekorativnemu ikonografskemu sistemu, obenem pa je s svojim »mehkejšim« pojmovanjem ublažil strogi stil.

Lani 9. septembra je minilo 150 let, kar je bil rojen slovenski slikar Matevž Langus v Kamni goricu na Gorenjskem. Umetnost mu ob tej priložnosti posveča primerni spominski članek. Langus je bil pristek kmečki sin, prav za prav sin gorenjskega kovača. Slučaj je hotel, da je v mladosti opazoval slikarja pri delu. To ga

nek ilustrira deset detajlov iz raznih fresk, ki jih je Janez Ljubljanski naslikal na Kamenem vrhu, Visokem, in na Muljavi.

Zdenko Kalin, »najsvobodnejši med kiparji, ni toliko zaradi umetniške markantnosti, ki bi moč gredo še težko opazili, pač pa zavoljo preproste in lahkatne igre svojih (po šolah dedno) neobremenjenih form« je našel izvrstnega interpretata svoje umetnosti v dr. Fr. Šijancu, ki objavlja o njem daljšo študijo pod naslovom »Portretna umetnost Zdenka Kalina«. Pisec zaključuje svoj članek, v katerem se ustavlja na značilnosti posameznih del Zdenka Kalina, z ugotovitvijo, da »to kar oblikuje Kalinova roka, je v bistvu konkretni in realni element prirode, omejenje zaradi jasnosti in preglednosti estetske forme na temeljne fiziološke in duševne prvine. Njegova čista in poenostavljena kompozicija form je danes rezultat plodovito zaključenega študija in tud: renesančni klasicizem njegove moderirane plastičnosti je prezent onega modernerim ritmom in one topline življenja, ki sta bila za obnovbo slovenskega kiparstva nujno potrebna.« Članek je izpolnjen z večjim številom reprodukcij portretov Zdenka Kalina. Portreti predstavljajo kiparje, samega, dečka Radovana, pesnika Ottona Župančiča in Alojzija Gadnika in Travico.

V slikarjev svet, v duhovni svet umetnika nas vodi Bedřich Vaniček s svojimi razmišljajmi »O čarib in skrivnostih v slikarstvu«, ki ga je prevedel učitelj Miha Maleš. Vaniček sklepa, da je občutje tističitelj, ki igra največjo vlogo v ustvarjanju modernega slikarja. Tako postaja stvaritelj moderne umetnosti, dasi ne sme prevladati na škodo ostalih oblik.

Lani 9. septembra je minilo 150 let, kar je bil rojen slovenski slikar Matevž Langus v Kamni goricu na Gorenjskem. Umetnost mu ob tej priložnosti posveča primerni spominski članek. Langus je bil pristek kmečki sin, prav za prav sin gorenjskega kovača. Slučaj je hotel, da je v mladosti opazoval slikarja pri delu. To ga

je tako prevzelo, da je sklenil posvetiti se slikarstvu. Studiral je najprej v Celovcu, bival nato v Ljubljani, nakar je šel na Dunaj in se vpisal na akademijo. Tam se je spoprijateljil tudi s pesnikom Prešernom.

Po vrnitvi v Ljubljano je posvetil portretiranju, I. 1824 pa je šel v Italijo, kjer je studiral umetnine italijanskih slikarjev skoraj 5 let. Ko se je vrnil v Ljubljano, je kmalu postal splošno znan in je dobival veliko naročil. Dne 20. oktobra 1855 je nedenoma umrl.

Langus je zapustil za seboj zelo veliko del v olju in na presno. Najbolj znanje freske so kupola v ljubljanski stolnici, kupola in svod v smarnogorski cerkvi in danes ne ved ohranjene freske v ljubljanski frančiškanski cerkvi. Stevilke so njegove podobe v olju in portreti, med njim portret Preserjevo izvoljenke Primice Julieje in njegove znanke Dolenjeve Zalike. Dr. Stole je ocenil Langusa, da je absolutno vzetlo ni bil velik umetnik postavlja pa je velik za naše razmere potem, da nam je večno dobro probujajočega se slovenstva v umetnosti tako zajel, da je postal njen nerazdržni člen. Tudi temu spisu je priskrivljen več izvrstnih reprodukcij Langusovih portretov, med njimi celostranska slikarjeva lastna podoba.

Boris Orej je znan preučevalce naše folklora. V tej številki je posvetil portretiranju, I. 1824 pa je šel v Italijo, kjer je studiral umetnine italijanskih slikarjev skoraj 5 let. Ko se je vrnil v Ljubljano, je kmalu postal splošno znan in je dobival veliko naročil. Dne 20. oktobra 1855 je nedenoma umrl.

Langus je zapustil za seboj zelo veliko del v olju in na presno. Najbolj znanje freske so kupola v ljubljanski stolnici, kupola in svod v smarnogorski cerkvi in danes ne ved ohranjene freske v ljubljanski frančiškanski cerkvi. Stevilke so njegove podobe v olju in portreti, med njim portret Preserjevo izvoljenke Primice Julieje in njegove znanke Dolenjeve Zalike. Dr. Stole je ocenil Langusa, da je absolutno vzetlo ni bil velik umetnik postavlja pa je velik za naše razmere potem, da nam je večno dobro probujajočega se slovenstva v umetnosti tako zajel, da je postal njen nerazdržni člen. Tudi temu spisu je priskrivljen več izvrstnih reprodukcij Langusovih portretov, med njimi celostranska slikarjeva lastna podoba.

V rubriki »Iz umetniškega sveta« je zbranega mnogo vsakovrstnega drobia iz življenja naših in tujih umetnikov. Zanimive so zlasti ugotovitve o avtorstvu spomenika na vojaškem pokopališču pri Svetem Križu, tako imenovanega »Kranjske Janeza«. Njegov avtor je edino v Tomisiju na Barju pokopan slovenski akademski kipar prof. Svitoslav Peruzzi, kajor to izvaja iz besedila dopsnice, ki jo objavlja Umetnost. Razen že omenjenih so priobčene še reprodukcije del Karla Putriha, Nikolaja Omerse, Staneta Krešarja, Tineta Gorjupa, Carla Carré, Detľhowa, Le Phoa, Rolandia Oudola in Brianchona.

Leposlovna priloga »Ziva njiva« prinaša Cvetka Golarja »Smehovo Magdaleno«, Pavla Golje »Prolog«, Leopolda Staneka »V mrazu«, Iva Peruzzija »Zimski preljudi starca« in Vere Remčeve »Letne čase«. Zaključujejo priloga misli o ljubezni raznih francoskih mislevec v pesnikov.

Tako je tudi ta številka »Umetnosti« po svoji opremi, tisku, reprodukciji in vsebinai na tistem višku, ki jo je karakterizira v mnogo bolj ugodnih časih, kakor so današnji in s katerim si je pridobil kmalu izredno širok krog čitateljev med našo inteligenco. Vsem jo toplo priporočamo.

Sportni pregled

— Pro Gorizia je zopet povečala razdaljo do svojih zasedovalcev. V prvenstvenih tekma divizije C je v nedeljo polski Grion izgubil v Triestu proti 94. Reparti 0:2. Trevizo je v Monfalconu premagal Monfalcone 7:1 (2:0). Gorizia je na svojem igrišču premagala Pieris 5:0 (4:0), dokler je ostala tekma med Vittoriam Venetom in Mag. Generali na igrišču prvega neodločne 0:0. Fiumana je doma porazila Ampeleo 7:1 (2:0). Enako je bila uspešni v Triestu Ponziana, ki je na svojem igrišču porazila Mogliano 9:1 (3:0). V tabeli je trejti bilo predlanskim 208 oprostilnim in 212 oprostilnim, kar je bilo 112 postopanj.

— Italijansko prvenstvo v umetnem držanju se je končalo v nedeljo v Milanu z zmago Carla Fassija med moškimi, Constanze Vigorelli med ženskami in Grazie Bellinzone in Carla Fassija v skupini dvojic.

— Koroški smučarji so tekmovali v Št. Vidu. V teku na 10 km je zmagal Franc Smolej (Jesenice) v 34:44 pred svojim klubskim tovarišem Josipom Knificem, ki je prišel na cilj v 36:50. Na skakalni tekmi je zmagal Klančnik, ki je startal za svoi belaški sportni klub.

— Hokej: Svice-Madžarska 4:2. Pred 8000 gledalci je bila v nedeljo v Curihi mednarodna hokejska tekma med reprezentancama Svice in Madžarske. Bilo je to osmo srečanje, ki se je tokrat končalo z zmago Švicarjev 4:2 (3:0, 0:1, 1:2). Pri Madžarjih se je odlikoval zlasti vratar.

— Bratislavi so zmagali madžarski tabletenisti. Mednarodni tableteniški turnir v Bratislavu, ki se je začel pretekel sredo, se je v nedeljo zaključil z dvojno zmago Madžarov. Tekmovanje moških moštov se je končalo takole: Hrvatska-Slovaška 5:1, Madžarska-Nemčija 5:0, Hrvatska-Nemčija 5:2 in Madžarska-Hrvatska 5:1. Zmagali so Madžari, drugi so Hrvati, tretji Nemci in četrti Slovaki. Med ženskami so bile prve Madžarske, druge Nemke in tretje Slovakinje.

— Nogometno prvenstvo v Sarajevu se igra redno vsako nedeljo. V njem sodelujejo Šaški, Haski, Bistrik, Djerzelez, Tomislav, Hajduk in Omladinac. V prvenstveni tabeli vodi Šaški, sledi mu pa Haški, zadnji je Tomislav.

— Nedeljski spored italijanskega nogometnega prvenstva v divizijski A bodo klubni razdeljeni takole: Trieste: Triestina—Venezia, Firenze: Fiorentina—Milano, Rim: Roma—Venezia, Genova: Genova—Torino, Torino: Juventus—Liguria, Livorno: Livorno—Atalanta, Milano

Pred 100 leti dozidana kupola ljubljanske stolnice

Stolnica ni bila končana povsem hkrati — V začetku je imela začasno kupolo

Ljubljana, 5. februarja 1943.
Ljubljanska stolnica spada med lepe spomenike stavbne umetnosti iz začetka 18. stoletja. Zgodovina zidanja je zanimiva in je prav, da opozorimo na njo zdaj, ko je minilo dobreih 100 let, odkar je bila dozidana kupola stolnice ter je bilo s tem delom končano zidanje, ki je bilo začeto leta 1701. Zgodovino ljubljanske stolnice, oziroma njenih predhodnic omenjam razni viri. Tu uporabljamo podatke iz razprave Viktorja Steske (Kronika VI, št. 3).

Priprave za zidanje nove stolnice

Stara cerkev ni bila dovolj primerna za stolnico. Bila je že zelo slaba in ni je kaževo popravljati, ker je bila za stolnico tudi premajhna. Razumnik tedanje ljubljane, ki so se udeleževali v sučeni družbi, v Akademiji operosorum, si stieliči tudi, da bi ljubljana dobila lepo stolnico, saj jim je bila pri stari tudi umetnost, ne le znamost. V ta namen je bili 2. decembra leta 1699. v Ljubljani sklicani sestanek pri stolnem predstvu dr. Janu Prešernu. Sestali so se: stolni dekan in generalni vikar dr. A. Dolničar (Thalberg), kanonik Janez Pich in Fr. Bogo, baron Polhograjski in kamniški župnik M. L. Rasp. Sestanek je bil pomemben, ker so na njem sklenili, naj bi stare cerkev podreti in seziditi drugo. Predlog so sprejeti stolnemu kapitlu in škofu z grofom Hebersteinom. Oba sta ga z veseljem sprejela. — Od sklepova do uresničenja pa seveda ni bila tako lahko pot. Pre vsem je bilo treba preskrbiti načrt. Zato so pa morali najti dobrega arhitekta. Odločili so se za arhitekta Karla Martinuzzija (Martinuzzi?). Umetnik je bil še mlad, le 17 let star. Izdelal je pa načrt, odnosno osnutek, za popravilo ter temeljito prezidavo stare cerkve. — Niso mu mnogo zaupal, predvsem zaradi njegove mladosti, pa tudi zaradi tega, ker se je del lovskega gradišča, ki ga je dal knez Turjaški prezidati po niesčtemu načrtu — podrl. Zato se niso odločili za prvi načrt, zlasti še, ker jin ni bil posebno všeč. — Povabilo je v Ljubljano Fr. Florenciana, kapucina iz Milana, ki se je posvetil s stavbarsko umetnostjo. Prispel je 12. aprila leta 1701 in napravil dva načrta za cerkev s kupolo. Dolničar, ki je vodil vse te priprave, pa menda ni bil povsem zadovoljen tudi s tem načrtnim, kajti naročil je tudi ljubljanskemu deželnemu stavbarju Fr. Ferratu, naj izdelal načrt. To pa ni bil začni načrt. Kot arhitekt se je skušal izkazati tudi Mihael Zamrl, domaćin, ki ni bil teoretično strokovno uposobljen, a je bil dober praktik ter ga je Dolničar zelo cenil. Zato je tudi on izdelal načrt.

Končno pravi načrt

Vendar z vsemi temi načrti, osnutki ter zamislimi niso bili povsem zadovoljni. Ko se je potem za zidanje stolnice zavezal Herbersteinov naslednik škof Ferdinand Künberg, ki je tedaj bival v Rimu, je pridobil za izdelavo načrta slovenskega arhitekta, jezuita Fr. And. Pozza. Arhitekt se je lotil dela ter izdelal načrt, ki je bil menda vsem všeč, kajti, čim so ga prejeli iz Rima, so se lotili dela. — Staro cerkev so začeli podirati 20. maja leta 1701. Delo sta prevezla deželni stavbar Fr. Ferrato in domaćin M. Zamrl. Isteča leta je Ferrato delo pustil in Dolničar ga je oddal Benečanu Fr. Bombasiu, ki je bil ljubljanski meščan in kamnosek.

Stolnica sezidana l. 1704

Delo je precej dobro napredovalo in v prvem letu je bila cerkev sezidana do polovične višine. Delo je vodil polir Gregor Maček, ki se je pozneje izkazal pri zidanju številnih stavb. Cerkev je bila sezidana 21. marca leta 1704. Ostalo je po najtežje delo, kupola. Tega dela niso mogli poveriti komurkoli, a menda so odločili tudi stroški, zato so sklenili, da zidanje kupole odlože na boljše čase. Napisi nam pove, po katerem načrtu in kdaj je bila stolnica sezidana: »Ko je načrt napravil Andrej Pozzo, vodil delo Benečan Fr. Bombasi in nadziral zidarški mojster Mihael Zamrl, je bilo končano leta 1705.« — Ker se v začetku niso odločili za zidanje visoke kupole, ki bi zahtevala 20.000 gld. stroškov, je bila narejena začasno nizka, lesena kupola, ki je bila z železnimi vezmi pritrjena na strešni oder. Ometali so jo ter poslikali, da je bila navidez podobna pravi kupoli. Freske je nastikar znameniti slikar Julij Quaglio, in sicer zelo hitro, v šestih tednih. Delo je bilo končano 24. septembra l. 1703.

J. O. CURWOOD:

Abrahamova polja

58 ROMAN

Drugi dan je dal Montcalm postaviti na prizorišču svoje zmage križ. Jeems je bil tisti, ki ga je držal pokonci, dokler ni bila prst na okrog utepljana in križ utrenj. Slišal je Montcalma, kako je moil; slišal ga je tudi, ko je govoril četam, rekoč, da je Nova Francija rešena, čeprav je Louisbourg tako tragično padel sovražnikom v roke. Vendar pa se je general še nadalje umikal; in ko je prisla jesen, je bilo videti, kakor da ga je Bog zapustil. Na reki sv. Lovrencu je mrgolelo angleških ladij. Letina je bila pičla in drugim težavam položaja se je pridruževal glad. Montcalm je jedel konjsko meso. Ves čas je bil vedre volje, in zaupanje v Boga ga ni nikoli minilo.

Sposladi in poleti leta 1759. je Jeems gledal Angleže, kako so predli svojo pajčevino okrog Quēbeca, poslednje francoske trdnjave v Ameriki. Čez štiri mesece, na dan 13. septembra, ki je bil tako bogat z dogodki, se je Montcalm ustavil na »Abrahamovih poljih«.

In tega znamenitega dne, ko so se rdeče vrste angleških vojakov že pomikale na ravnino, kamor

je nekdaj Abraham Martin, po katerem je bila dobila ime, gonil svojo živo in pašo, je Montcalm nekaj minut pred bitko rekel svojim vojakom, posvečenim smrti: »Zanesite se, danes gleda Bog na Abrahamova polja!«

In Jeems, ki je slišal te besede, je izprepletel čuden ponos ob misli, da je bila Tonijeta potomka moža, po katerem se imenuje ta zemlja, ki jo bo zdaj napojila kri.

XIXI

Jeems je bil v tej bitki nevarno ranjen in je v nezavesti obležal na bojišču. Ko se je mrak, ki mu je bil na Abrahamovih poljih ognil duha, razpršil, ležal v quebeški glavnih bojniščih, in usmiljenih so mu stregle. Zdela se mu je, da je prešlo od trenutka, ko je bil padel pod angleškimi strelami, nekaj minut; v resnicu pa je bilo že sredi oktobra. Montcalm je bil mrtve. Quēbec krun razvalin. Anglia gospodarica Novega sveta. Od tistega dne do konca novembra, to je do časa, ko je bil spet dovolj krepak, da se je mogel okoristiti z omejeno prostostjo, ki so jo Angleži dovoljevali ranjenim francoskim vojakom, se ni ganil iz bolnišnice. Potem, ko je snet lahko šel v mesto in se pridružil množici vojakov na ulicah in razorenemu prebivalstvu, je bil za čudo malo podoben nekdanjemu Jeemu. Okreval je bil od smrte ranec; šele zdaj se je zavedal, da ga je mogel samo čudež rešiti smrt. Ena svinčenka mu je bila predrla ramo, tri so ga bile zadele v druge dele telesa. Izprehajal se je zmerom sam. Srečal je več tovaršev, toda ničesar izmed njih ga ni spoznal, pa tudi

njega ni mikalo, da bi se dal spoznati. Strašno shujšan je bil in hodil je z usločenimi rameni, tako da je bolj nalikoval človeku, ki se bliža smerti, kar okrevancu, ki ji je nedavno ušel.

Sovražniki so ravnali z njim in z vsemi drugimi po tovariško. Opazil je, da ga mnogi ogledujejo s sočutjem, ki je njegovemu, že tako težkemu bremenu dodajalo že težo sramote; in ko je časih skušal vzdržati ramena, da bi se ne držal takoj sključeno, je večkrat naneslo, da so se iztegnile prijazne roke in ga podprle. Toda zdravje se mu je polagoma vrnilo. Nekega dne, blizu dva tedna po tem, ko je bil prvič zapustil bolnišnico, se je zgodilo nekaj takega, da mu je srce poskočilo in mu je kri spet kakor nekdaj zaplavila po žilah. Slišal je dva vojaka, ki sta govorila na ulici; pomenovala sta se o nekem psu, o psu na treti nogi. Po večnem zakonu je treba pričakovati v nem tudi udarce, ki pa ne bodo mogli zloupovedati.

Ko se je Jeems tisti dan vrnil v sobico, ki jo je imel v glavnih bojniščih, je mati prednica, ki se je zanj zanimala in ga je bila po materinsko vzljubila, na prvi mah misila, da ga znova grabi mrzlica, tako rdeč je bil in tako razburjen. Drugi dan se je odpravil v mesto, iskat psa, ki je bil slišal o njem; in res je zvedel, da so ga bili že pred bitko videli tudi drugi vojaki. Vendar ni naravnost vpraševal po njem, niti ni povedal vzroka svojega zanimanja. Saj je vedel, da ta pes ne more biti Kolo, da utegne biti v Quēbecu ali njegovi okolici več drugih psov, ki jih manjka ena noga; in hkrati je vedel, da je tisti, ki ga išče, baš Kolo.

Sam se je čudil temu protiunnemu duhovnemu stanju, tako da je nazadnjec žigal, ali mu ni rana prizadejala tudi možganov. Misel, da bi bil Kolo ušel Tajaogovemu maščevanju, se klatil na stotine milj daleč po poustnini in nazadnjec prisel v Québec, je bila pač res znamenje ne povsem zdravega razuma. A vendar je iskal in iskal ter prepričeval samega sebe, da je to zgolj telesna vaja, ki koristi njegovemu zdravju. In da ga silti k temu iskanju samo radovednost, ne upanje.

Mnogo, mnogo dni njegovo iskanje ni obrodilo uspeha...

* * *

Stara rodbina de Saint-Denis-Rock hrani med svojimi papirji še danes ta dan pismo, ki je deloma nečitljivo, tolikan je že zbledelo pisava. Datinato je z dnem 12. decembra 1759. in pisala ga je Ani pl. Saint-Denis-Rock njena prijateljica Nancy Gagnon, poročena s Pierrom Gagnonom in rojenega de Lothinière, ena najlepših žen, kar ih je tiste čase živel v Québecu. Evo vam glavne vsebine: »Baš sem storila iz hiše,« je pisala madame Gagnon, »kar opazim čudno postavo, ki je tisti mah obstala pred mrežnimi vrati, ki so jo ločile od zemljišča, na katerem je pes opazoval malega Jeema pri igri. Videla sem, da je vojak, oblečen v izprano in oguljeno francosko uniformo, z roko obvezni, in da je, kakor je bilo podoba, komaj okreval po hudi bolezni. Ko je omahnil, se ujal za vrata in pridušeno vzkrivil, sem mislila, da bo padel, in hitro stekla proti njemu. In evo, teda je zgodilo nekaj čudovitega.«

Vendar so cerkev posvetili še 8. maja l. 1707.

Na zidanje kupole so pozabili...

Ko je umrl stolni dekan Dolničar, ki si je zelo želel tudi, la bi stolnica dobila pravou kupolo, so pozabili na izpopolnitve cerkve. Začasna kupola je pa menda tudi dobro nadomeščala pravo, tako da niso čutili potrebe po nadaljnjem delu. Končno so se pa v prejšnjem stolnici vendar spomnili, da bi moral stolnica po prvotnem načrtu dobiti tudi visoko kupolo, in l. 1836. so začeli zbirati prispevke za njo. Toda leto je bilo oddano še 19. aprila l. 1841, in sicer do dobremu polirju Mateju Medvedu, ki je baje posekal marsikaterga stavbenika. Preden so se lotili imenitnega dela, je bila slovenska maša z litanijsami in blagoslovom. Udeležili so se pa vsi delavci s polirjem na celu. Potem so začeli postavljati oder, kar je bilo tudi samo na sebi precej križljivo delo. Da so se lela lotili dobril, kajti so se kmalu izkazalo, kajti delo je bilo kontčano že v osmih tednih. Takoj potem se je lotil dela tesarski mojster Jurij Pajk, ki je začel postavljati stresni oder in končno je postavil šest čevljev visok pozlačen križ na vrhu kupole.

Kupolo poslikal Matej Langus

Kupolo je pa bilo treba tudi poslikati. Slikeli so, naj bi se slikar ravnal po starih freskah na začasni kupoli, po delu slikarja Quaglia. Slikanje so poverili znanemu slikaru Mateju Langusu. Langus je posnel osnutek po slikah na stari kupoli, preden so jo podrli. Pri slikanju se pa vendar ni povsem točno ravnal po starih slikah. Delo je trajalo precej dolgo. Slikati je začel 9. junija l. 1843. (torej pred 100 leti) in delo končalo 26. avgusta l. 1844. Otkritje slik je bilo veliki dogodek, zvezan s posebnim sijajem, saj sta se ga udeležila tudi cesar in cesarica. Po odkritju so nekateri dele pozlastili. Vse delo je bilo končano 18. septembra l. 1844.

Matej Medved izvrsten delavec

Matej Medved, ki je zidal kupolo je bil res doma v svoji stroki. Še dandanes je treba občulovati njegovo strokovno znanje, ki si ga ni pridobil s soljanjem, temveč s samim delom in prirojeno nadarjenostjo. Delal je po »statičnem« četu prav tako za-

nesljivo kakor dandanes delajo po statičnih racunih ter formulah. M. Medved se je rodil 19. septembra v Cerkjih. Umrl je 20. julija l. 1856. Spomniti se ga moramo tudi zaradi tega, ker je zidal številne cerkve in mnoge je popravil ter rešil, da niso propale. Med številnimi cerkvami, ki jih je zidal in popravil, naj omenimo, da je zidal vrhniško župno cerkev. Sezidal je tudi cerkev v Novi Štifti pri Gornjem gradu. Dozidal je cerkev v Šmartnem pod Šmarjegorom; do tega so mu poverili, da se je stavba prejšnjemu mojstru podrla, Medved je pa bil uradno šušmar, saj ni bil niti mojster, zato tudi delno stavno ravnateljstvo ni hotelo vedeni zanj. Zato ni bilo tako preprosto poveriti Medvedu tako pomembnega dela, kakršno je bilo zidanje kupole stolnice. Stolni župnik se je mnogo trudil, da so obliki in stebri prešibki. Zorn poklicev je iz Cerkelj pri Kranju kmetičega zidarstva.

— V levih kazristi stolnice je zanimiv napis, ki govorji o zgodovini zidanja: »Preč. g. Karl Zorn, r. l. 1780...«, so po Ljubljani in pri duhovnih na deželni načrti načrti na oblih darov (10.000 gld.) ter skozi pet let pri oblih oporokah srčno trudili in skrbeli, da za Bogom gre le njim hvala, da imamo namestu lesenega stropa lepo zidanou kupolu... Stavbna gospoška v Ljubljani in na Dunaju se je zidanju upirala, rekoč, da so obliki in stebri prešibki. Zorn poklicev je iz Cerkelj pri Kranju kmetičega zidarstva.

— Upam si izpeljati kupljivo; teh res prešibki oblikov jaz ne potrebujem; ten res če bom zidal in dobrot v steber upel nowe močnejše in še bolj kupljivo, katero pa bodo stebri takoj malo čutili. Kakor jaz svjaj klobuk.« — Medved je delo začel 19. aprila 1841; 19. junija postavijo križ na kupoli; 10. oktobra vesela v slovesna zahvala. Cerkev zidana 1701–1707 in posvečena 8. maja 1707, z belim in črnim tlakom, marmorom in zlatom (300.000 platnic), krizem v potom polepšana 1859–1860. — Postavljal iz hvaležnosti in spoštovanja Jož. Supan, leta 1846. stolni kaplan, 1855 korar in fajmošter, 1860 prost.«

Zanimivo je, da si kadilci vzajemno očitajo sebičnost. Žena očita sebičnost mozu, češ, nočeš se odpovedati tobaku niti v korist zdravja svojih otrok in — zdravja gospodinske blagajne. Mož pa toži s tragično resnostjo, če niti plesne cigarete ne privočiš, kar mi je še edino ostalo; saj vendar nimam nobenih drugih posebnih potreb in zahtev! Vsemu se odpovedujem, a boli te, če najdem se kje tolazilo in poskrbujem. — Tako je, odkar se je kajenje razpaslo med nami: kadilci ponavljajo večno svoje razloge, nekadilci pa tudi ne molče. Razpravljanje pa je izgubila nekje v oblikah tobačnega dima in sredi njih kašča resnica, pa ne more priti do besede, ker ima tudi sama polna usta dima. Vsi pozirajo tobačni dim, nekadilci včasini celo bolj kakor kadilci. Tretjega ni: kajti, ali si kadilci ali nekadilci. Koga pa torej poklicemo kot razsodnik?

Budimpeštanski tramvaj

Odbor za prometna vprašanja budimpeštanske mestne občine proučuje preobremenjenost električne cestne železnice. V zadnjih letih se je število prevoženih kilometrov in potnikov v tramvajskem prometu zvišalo za dve petin na 103.025 milijonov km in na 465.25 milijonov potnikov. Popravno število tramvajev v srednjem prometu se je zvišalo od 1359 na 1604. Stroški tramvajskih uslužbencev do 5700 na 10.023.

Obnova lesne industrije na vzhodu

Nemške okupacijske oblasti hitro obnavljajo lesno industrijo v zasedenih vzhodnih pokrajinah. Nad 150 žag zopet v polni meri obratuje. Obnovljeno je bilo pa delo tudi v drugih podjetjih lesne industrije, ki dela v prvi vrsti za potrebe vojske.

Razstava madžarskega strokovnega tiska